

Sygn. akt II Ka 360/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Joanny Ślesieńskiej Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Koninie

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2020 roku

sprawy **L. L.**

oskarżonego z art. 255§3 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole

z dnia 4 października 2019 roku sygn. akt II K 318/19

1. **Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.**

2. **Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. G. kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.**

3. **Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 536,60 zł tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze oraz opłatę w wysokości 240 złotych za to postępowanie.**

Robert Rafał Kwieciński

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 360/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

o.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Kole z dnia 04 października 2019r., sygn. akt II K 318/19

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<ul style="list-style-type: none"> - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia i mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie iż oskarżony Ł. L. działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim skoro oskarżony wyjaśnił, że w trakcie pisania postów i komentarzy miała miejsce awaria komputera, w trakcie której umieszczane przez niego treści mogły ulec zmodyfikowaniu i brzmieć w taki sposób, którego oskarżony nie miał na myśli, - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia i mający wpływ na jego treść poprzez nieuwzględnienie, że oskarżony jak wyjaśniał pisał komentarze w grupie zamkniętej a tym samym ich treść nie docierała szerszej grupy odbiorców a ewentualny zasięg tych treści nie był znaczny, - rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary, polegającą na nieuwzględnieniu, iż zgodnie z art. 58 § 1 k.k. jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary a przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nie przekraczającą 5 lat, Sąd orzeka karę pozbawienia wolności tylko wtedy gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary, czyli jest to ostateczność, tymczasem mimo dotychczasowej niekaralności 	<ul style="list-style-type: none"> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>oskarżonego wymierzono mu karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a sam fakt powszechnej obecności tzw. hejtu w społeczeństwie nie może stanowić jedyne argumentu za skorzystaniem z kary pozbawienia wolności jako najsurowszej z kar przewidzianych przez ustawodawcę do wyboru.</p>	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził Sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy.</p> <p>Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k.</p> <p>Wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy Sąd I instancji dokonał prawidłowej analizy wyjaśnień oskarżonego, w szczególności w zakresie okoliczności powstania wpisów i związanej z tym awarii komputera uznając je za niewiarygodne. Dokonując szczegółowej analizy treści</p>		

zamieszczonego przez oskarżonego komentarza brak jest podstaw, by uznać wpis za chaotyczny czy niekompletny, powstały w wyniku błędu związanego z prowadzeniem rozmów z wieloma osobami czy też w wyniku awarii komputera. Wręcz przeciwnie wpis ten składał się w logiczną całość a w szczególności był kompatybilny z treścią prowadzonych na grupie rozmów, w żaden sposób od tematów tam poruszanych nie odbiegał, nie był przypadkowy i składał się w jedną logiczną całość. Analiza treści zamieszczanych przez oskarżonego w Internecie wskazuje bez cienia wątpliwości, iż oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W tym zakresie sąd odwoławczy w pełni podziela wywodu sądu I instancji i nie będzie ich powielał poprzez przywoływanie zapisów dokonywanych przez oskarżonego.

Rację ma skarżący wskazując, iż przestępstwo zarzucane oskarżonemu Ł. L. musi być popełnione publicznie i docierać do nieoznaczonego kręgu odbiorców, jednak wbrew twierdzeniom tegoż obrońcy właśnie taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie. O ile faktycznie grupa na której oskarżony umieścił wpis była zamknięta o tyle nie można uznać, iż pochwalanie popełnienia przestępstwa nie było publiczne i nie miało znacznego zasięgu, bowiem w każdym momencie i każdy użytkownik Internetu do tejże grupy mógł dołączyć, bez konieczności weryfikacji swojej osoby. Powyższe potwierdza choćby natychmiastowe i bezproblemowe dołączenie do grupy świadka K. D.. Mało tego – ilość komentarzy znajdujących się pod wpisem oskarżonego świadczy, iż dotarł on do znacznej ilości odbiorców, a w szczególności

był on widoczny dla wszystkich osób należących do grupy, spotkał się z ich zainteresowaniem i poważnym odbiorem (k. 18-26). Należy przyjąć, że zasięg czynu nie jest znaczny, gdy sprawca zwraca się do niewielkiego kręgu osób. W niniejszej sprawie krąg ten był praktycznie nieograniczony, bo każdy użytkownik Internetu mógł przystąpić do grupy, w której oskarżony zamieszczał swoje komentarze. Ponadto skutki czynu oskarżonego były znaczne ponieważ spotkał się on z zainteresowaniem i poważnym odbiorem adresatów (por. Komentarz do art. 52a Kodeksu Wykroczeń pod red. Tadeusza Bojarskiego, WKP 2019, teza 3).

Niezasadny okazał się również zarzut rażącej niewspółmierności kary. Wskazać należy, że zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, „gdy kara, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy - innymi słowy, gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Niewspółmierność więc zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należycie stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary (wyrok SN z dnia 11 kwietnia 1985 roku, V KRN 178/85).

Zgodnie z art. 438 pkt 4 k.p.k. ta niewspółmierność kary musi być „rażąca”, bowiem w ramach tej przyczyny odwoławczej chodzi

o różnice ocen o charakterze zasadniczym.

Uznać należy, że Sąd Rejonowy przy wymiarze kary, wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego prawidłowo ocenił tak okoliczności obciążające jak i łagodzące. Sąd ten wziął pod uwagę wszystkie istotne w tej materii ustalenia i nadał im właściwe znaczenie. Przy czym jednak nie pominął żadnej okoliczności wskazanej w apelacji obrońcy. Sąd Rejonowy z całą stanowczością wziął pod uwagę przy wymiarze kary wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, który cechuje się wysoką nagannością. obrońca oskarżonego próbuje uwypuklić jedyną okoliczność łagodzącą to jest dotychczasową niekaralność oskarżonego, a okoliczność ta przecież znalazła odzwierciedlenie w warunkowym zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu Odwoławczego, orzeczona przez Sąd Rejonowy kara pozbawienia wolności jest karą współmierną do stopnia społecznej szkodliwości, przypisanego oskarżonemu czynu, nie przekracza stopnia winy sprawcy. Ponadto w ocenie Sądu Odwoławczego, orzeczona kara spełni cele prewencyjne wobec oskarżonego, jak również da zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Wniosek

- zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego a w razie stwierdzenia braku podstaw do uniewinnienia – o zastosowanie w

zasadny

częściowo zasadny

<p>stosunku do oskarżonego jednej z kar wolnościowych przewidzianych w art. 255 § 3 k.k., ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kole,</p> <p>- zwolnienie oskarżonego od kosztów sądowych w instancji odwoławczej, gdyż ze względu na ciężką sytuację zdrowotną i finansową nie będzie on w stanie ich uiścić,</p> <p>- zasądzenie na rzecz obrońcy kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym, gdyż nie zostały one uiszczone nawet w części.</p>	<p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego i nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia. Tym samym niezasadne były wnioski o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego lub wymierzenie mu kary o charakterze wolnościowym, a także o uchylenie przedmiotowego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi rejonowemu.</p> <p>Sąd odwoławczy uznał również jako niezasadny wniosek o zwolnienie oskarżonego Ł. L. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, uznając, iż jego aktualna sytuacja finansowa pozwala mu na poniesienie tych</p>		

kosztów. Oskarżony jest bowiem młodym mężczyzną, który posiada stałą pracę, może więc uiścić koszty sądowe, chociażby po ich rozłożeniu na raty.

Mając na uwadze, iż również toku postępowania odwoławczego oskarżony reprezentowany był przez obrońcę wyznaczonego z urzędu – zasadny okazał się wniosek o zasądzenie na rzecz obrońcy kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w tym postępowaniu.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1Wina i sprawstwo oskarżonego Ł. L., a także wymierzona mu kara.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Sprawstwo i wina oskarżonego w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów i prawidłowo ustalonego stanu faktycznego nie budzą wątpliwości Sądu Odwoławczego. Oskarżony swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa z art. 255 § 3 k.k. Nie budziła zastrzeżeń także orzeczona wobec oskarżonego kara.	

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		

0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	<p>O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. obciążając oskarżonego kosztami procesu za postępowanie odwoławcze w kwocie 536,60 zł – to jest wydatkami, na które składają się ryczałt za doręczenia i koszty obrony z urzędu oraz opłatą w wysokości 240 zł – art. 2 ust. 1 pkt 2, art. 3 ust. 2 i 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.</p> <p>Ponadto uwzględniając, iż również w toku postępowania odwoławczego oskarżony reprezentowany był przez adwokata wyznaczonego z urzędu Sąd na podstawie § 17 pkt 2 ppkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłacanej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądził na rzecz adw. T. G. kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłacanej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w tym postępowaniu</p>

7. PODPIS
